

บทที่ 6

สรุปและขอเสนอแนะ

สรุปผลจากการศึกษา

กาแฟเป็นพืชที่มีความสำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย ทั้งในด้านการเศรษฐกิจและภาวะแวดล้อม และเป็นพืชที่มีปลูกกันในประเทศไทยเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า 60 ปีแล้ว ชาวสวนมีรายได้จากการปลูกกาแฟไร่ละประมาณ 5,000 บาท¹ การทำสวนกาแฟแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การทำสวนกาแฟพันธุ์โรบัสต้า ซึ่งเป็นสวนกาแฟที่ปลูกมากทางภาคใต้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นมี ค่าใช้จ่ายในการปลูก ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา ค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยว (ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ปีที่ 3 เป็นต้นไป) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต้นกาแฟจะเริ่มให้ผลผลิตในปีที่ 3 นับจากปีที่เริ่มปลูก ในการสร้างสวนกาแฟโรบัสต้านี้ จากการศึกษาพบว่า ต้องเสียต้นทุนประมาณไร่ละ 9,000 บาท และในปีที่ได้ผลผลิตจะต้องเสียค่าใช้จ่ายปีละ 4,800-7,900 บาท ส่วนอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยคำนึงถึงมูลค่าปัจจุบันของเงินมีอัตราร้อยละ 69.47 ต่อปี ถ้าพิจารณาถึงระยะเวลาดำเนินทุนโดยไม่คำนึงถึงมูลค่าปัจจุบันของเงิน ปรากฏว่าจะคืนทุนในปีที่ 4 นับจากปีที่เริ่มปลูก การทำสวนกาแฟแบบนี้จะใช้เงินลงทุนสูง แต่ก็ได้ผลตอบแทนที่สูงมากและค่อนข้างเร็วกว่าที่ชนิดอื่น การทำสวนกาแฟอีกลักษณะหนึ่งเป็นการสร้างสวนกาแฟพันธุ์อาราบิก้า ปลูกมากทางภาคเหนือ เพราะต้องปลูกในที่สูงคือบนภูเขาและเป็นการปลูกแบบขั้นบันได โดยเกษตรกรที่เป็นชาวเขาจะทำการเพาะกล้าเอง ซึ่งใช้เวลาประมาณ 1 ปี ต้นกาแฟจะเริ่มให้ผลผลิตในปีที่ 3 นับจากปีที่เริ่มเพาะกล้า ในการสร้างสวนกาแฟแบบนี้ต้องเสียต้นทุนประมาณไร่ละ 5,000 บาท และในปีที่ได้ผลผลิตจะต้องเสียค่าใช้จ่ายปีละ 2,000-5,000 บาท ส่วนอัตราผลตอบแทนจาก

¹ จากรายงานการสำรวจภาวะการผลิตกาแฟในภาคใต้ ของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้

การลงทุน โดยคำนึงถึงมูลค่าปัจจุบันของเงิน เช่นเดียวกับกาแพโรบัสต้า มีอัตราร้อยละ 33.59 ต่อปี ถ้าพิจารณาถึงระยะเวลาลงทุน โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าปัจจุบันของเงิน ปรากฏว่าจะลงทุนในปีที่ 5 นับจากการเพาะ การทำสวนกาแพแบบนี้จะใช้เงินลงทุนไม่มากเท่ากับแบบแรก แต่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูงและเร็วกว่าพืชชนิดอื่นเช่นกัน

ในด้านการแปรรูปกาแพ การผลิตกาแพผงในโรงงานมีต้นทุน โดยเฉลี่ยกิโลกรัมมีละ 145.95 บาท ผู้ผลิตจะได้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ 39.17 ต่อปี ใช้ระยะเวลาลงทุนประมาณ 2.6 ปี และสำหรับการผลิตกาแพผงสำเร็จในโรงงานมีต้นทุน โดยเฉลี่ยกิโลกรัมมีละ 263.86 บาท และผู้ผลิตจะได้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ 27.05 ต่อปี ใช้ระยะเวลาลงทุนประมาณ 3.7 ปี ซึ่งอัตราผลตอบแทนและระยะเวลาลงทุนของการผลิตกาแพทั้ง 2 ประเภทนี้นับได้ว่าน่าสนใจพอสมควร อย่างไรก็ตาม ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากส่วนประกอบที่สำคัญของต้นทุนได้แก่ ค่าจ้างแรงงานมีแนวโน้มที่อัตราค่าจ้างจะสูงขึ้นเรื่อยๆ และค่าเชื้อเพลิงคือน้ำมันก็มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเนื่องจากการขาดแคลน ขณะเดียวกันเทคโนโลยีการผลิตกาแพผงสำเร็จในประเทศไทยยังไม่ไ้มาตรฐานซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูง

ภาวะการค้าและปริมาณการผลิตกาแพของประเทศไทย ปัจจุบันความต้องการบริโภคกาแพยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามจำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้น และปริมาณผลผลิตกาแพก็ยังขึ้นอยู่กับสภาพธรรมชาติ ปีไหนที่เกิภัยธรรมชาติ เช่น ในปีการผลิต 2519/2520 ผลผลิตกาแพจะตกต่ำลง ทำให้ราคามีแนวโน้มสูงขึ้นนาน เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่าในรูปของเมล็ดกาแพดิบแล้วปัจจุบันปริมาณการผลิตจะมากขึ้นมีผลให้ปริมาณการนำเข้าของไทยในรูปกาแพคินมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ และปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ที่ยังมีปริมาณการนำเข้าอยู่ก็หรือในบางปีปริมาณการ

นำเข้าจะสูงขึ้นบ้างเล็กน้อย ก็เนื่องจากในขณะนี้ราคาในตลาดโลกสูงขึ้นทำให้พ่อค้า
 ความซื้อเมล็ดกาแฟจากชาวไร่เพื่อเก็งกำไร ทำให้กาแฟภายในประเทศขาดแคลน จึง
 ต้องสั่งเมล็ดกาแฟดิบเข้ามาบ้าง เมื่อปริมาณการผลิตเมล็ดกาแฟดิบมากขึ้นจึงควรที่จะ
 ส่งเสริมการแปรรูปให้มากขึ้น เพื่อนำเอาเมล็ดกาแฟดิบไปใช้เป็นตัวดูดซับในการป้อน
 โรงงาน และควรปรับปรุงคุณภาพของเมล็ดกาแฟให้ดีขึ้นด้วยเพื่อจะได้ทัดเทียมต่างประเทศ
 ส่วนกาแฟผงและกาแฟสำเร็จรูปนั้นปริมาณนำเข้ามีแนวโน้มลดลงบ้างเล็กน้อย ซึ่งอาจ
 เป็นเพราะราคาการนำเข้าเฉลี่ยของกาแฟผงและกาแฟสำเร็จรูปสูงขึ้นมาก หรืออาจเป็น
 เพราะปริมาณการผลิตภายในประเทศเพิ่มขึ้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าปริมาณการส่งออก
 ของกาแฟผงและกาแฟสำเร็จรูปกลับน้อยลง อาจจะเป็นเนื่องมาจากกาแฟผงและกาแฟ
 สำเร็จที่ผลิตโดยยังมีคุณภาพไม่ทัดเทียมกับต่างประเทศ เครื่องจักรอุปกรณ์และเทคโนโลยี
 การผลิตที่ไม่ทันสมัย และตลาดต่างประเทศที่จะรับซื้อกาแฟผงและกาแฟสำเร็จจากไทย
 ยังมีจำกัด รัฐบาลจึงควรจัดให้มีหน่วยงานที่ทำการค้นคว้าวิจัยโดยเฉพาะ เพื่อพัฒนาความรู้
 เกี่ยวกับการผลิตให้ดีขึ้น และจ้างผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมให้แก่โรงงาน ตลอดจนควร
 ขยายตลาดออกไปให้เพียงพอกับการที่จะผลิตได้เพิ่มขึ้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- ปัญหาของชาวสวนกาแฟพันธุ์โรบัสต้าทางภาคใต้ที่เกิดขึ้นพอจะสรุปได้ดังนี้

ก. ปัญหาทางการผลิต

1. พันธุ์กาแฟที่ใช้ปลูกอยู่กันทุกวันนี้เป็นพันธุ์จากต้นเดิมนำมาปลูกต่อเนื่อง
 กันมาเรื่อย ๆ โดยที่ไม่ได้มีการปรับปรุงพันธุ์ ทำให้พันธุ์กาแฟที่นำมาปลูกในรอบหลัง ๆ
 ให้ผลผลิตตกต่ำลง

2. ยารปราบศัตรูพืชที่ชาวไร่ส่วนใหญ่ใช้มักจะได้อาจมาจากบริษัทจำหน่ายยาที่เข้าไปโฆษณาในหมู่บ้าน บางครั้งอาจจะเป็นอันตรายต่อชีวิต เนื่องจากชาวไร่ไม่รู้วิธีการใช้ยาที่ถูกคอง และในบางครั้งก็เป็นการเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์เนื่องจากยาไม่มีประสิทธิภาพพอ

3. หลังจากราคากาแฟเพิ่มขึ้นเร็ว โนมสูงขึ้นมา ชาวไร่กาแฟหันมาใช้ปุ๋ยกันมากขึ้น แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ทางความรู้ทางการ จึงทำให้ไม่สามารถใช้ปุ๋ยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสูตรปุ๋ยที่ใช้ในบางครั้งยังไม่เหมาะกับสภาพพื้นที่ที่ปลูกกาแฟ นอกจากนี้เกษตรกรในบางท้องที่ใส่ปุ๋ยกันมากจนเกินความจำเป็น

ข. ปัญหาทางการตลาด

1. ราคาจำหน่ายกาแฟไม่ค่อยมีเสถียรภาพมักจะเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอ และในช่วงกว้าง ตั้งแต่ราคาต่ำสุดกิโลกรัมละ 20 บาท จนถึงกิโลกรัมละ 120 บาท ชาวไร่กาแฟหลายรายจึงไม่มีความมั่นใจในราคาที่จะได้รับ ทำให้ไม่แน่ใจว่าจะขยายการผลิตออกไปดีหรือไม่

2. การซื้อขายส่วนใหญ่ยังต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เนื่องจากชาวไร่กาแฟส่วนมากยังไม่มีการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างพลังต่อรอง หรือรวบรวมผลผลิตจำหน่ายให้แก่โรงงานกาแฟของไทยโดยตรง

3. ชาวไร่กาแฟมักจะจำหน่ายกาแฟให้กับพ่อค้าและโรงงานในขณะที่เมล็ดกาแฟยังไม่แห้งสนิท จึงมักจะถูกพ่อค้าหรือทางโรงงานหักน้ำหนักเป็นค่าความชื้น หรือไม่ก็ถดราคาให้ต่ำลง โดยอ้างว่า มีคุณภาพต่ำ

ค. ปัญหาทางคานอื่น ๆ

1. การคมนาคมขนส่ง เนื่องจากพื้นที่ปลูกกาแฟส่วนใหญ่เป็นป่าเปิดใหม่ อยู่ห่างจากถนนใหญ่เป็นระยะทางไกล ถนนหนทางยังไม่ดีพอ ทำให้ค่าขนส่งสูง การขนส่ง ผลผลิตไปขายตลอดจนการซื้อปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยเข้ามาใช้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และเมื่อถึงฤดูฝนถนนมักจะเป็นหลุมเป็นบ่อและทางลื่นรถไม่สามารถวิ่งไปมาได้สะดวก ทำให้ การขนส่งเป็นไปได้ด้วยความลำบาก

2. น้ำ การทำไร่กาแฟส่วนใหญ่มักจะทำน้ำจากธรรมชาติ ซึ่งได้แก่ น้ำฝน แต่ในฤดูแล้งฝนไม่ตก ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำ ทั้งนี้ใช้ในไร่กาแฟและน้ำ บริโภค ซึ่งชาวไร่กาแฟประสบปัญหานี้เป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

1. การประกันราคา จากการทำมีการขยายการผลิตกาแฟออกไปอย่างกว้าง ขวางในปัจจุบัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้คำนึงถึงปัญหาด้านปริมาณการผลิตที่อาจจะ มากเกินไปเมื่อกาแฟที่ขยายออกไปเริ่มให้ผล ประกอบกับราคากาแฟในขณะนี้ไม่มีเสถียรภาพ เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ชาวไร่กาแฟไม่มั่นใจในราคา จึงควรมีนโยบาย ประกันราคา เพื่อรักษาระดับราคากาแฟในประเทศให้มั่นคง จากการสอบถามชาวไร่กาแฟ ปรากฏว่าชาวไร่ทุกรายต้องการให้รัฐบาลประกันราคากาแฟให้ กล่าวคือ ในภาวะเช่น ปัจจุบันร้อยละ 56.6 ของจำนวนเกษตรกรที่สำรวจทั้งหมดต้องการให้ประกันในราคา กิโลกรัมละ 41-50 บาท ร้อยละ 19.4 ต้องการให้ประกันราคากิโลกรัมละ 51-60 บาท ร้อยละ 13.9 ให้ประกันกิโลกรัมละ 30-40 บาท และที่เหลืออีกร้อยละ 10.1 ให้ประกัน ในราคาที่สูงกว่า 60 บาทต่อกิโลกรัม

ตารางที่ 6.1 ราคาประกันขั้นต่ำที่ชาวไร่อายุต่ำกว่า*

หน่วย: ครอบครั

ขนาดของไร่อายุ	30-40 บาท	41-50 บาท	51-60 บาท	สูงกว่า60 บาท	รวม
ต่ำกว่า 10 ไร่	1	7	5	2	15
10-20 ไร่	10	46	15	6	78
21-30 ไร่	7	11	4	3	25
31-40 ไร่	-	6	-	2	8
มากกว่า 40 ไร่	-	3	1	-	4
รวม	18	73	25	13	130
ร้อยละ	13.9	56.6	19.4	10.1	100

* จากการสอบถาม

2. ปุ๋ย กาแฟเป็นพืชที่ต้องการปุ๋ยมากที่สุดหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีอายุมากขึ้น แต่เนื่องจากปุ๋ยมีราคาแพง จึงทำให้เกษตรกรไม่กล้าใส่ปุ๋ยเพราะให้ผลได้ไม่คุ้มกัน การให้ความช่วยเหลือโดยการจัดหาปุ๋ยที่มีราคาถูกหรือการควบคุมราคาปุ๋ยไม่ให้สูงเกินไป เป็นแนวทางอันหนึ่งที่รัฐสามารถทำได้ จากการสอบถามชาวไร่อายุต่ำกว่าร้อยละ 79.5 ต้องการให้รัฐบาลจัดหาปุ๋ยราคาถูกมาจำหน่าย โดยผ่านทางอำเภอหรือกลุ่มเกษตรกร ส่วนอีกร้อยละ 20.5 ต้องการให้ควบคุมราคาปุ๋ยไม่ให้สูงเกินไป

3. การรวมกลุ่มเกษตรกร การรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟนั้นว่าเป็นผลดีต่อการส่งเสริมการปลูกกาแฟ เนื่องจากสามารถทำความเข้าใจและแนะนำทางวิชาการให้แก่เกษตรกรได้ง่ายและได้ผลเต็มที่ ประการสำคัญที่สุดก็คือสามารถรวมกำลังกันเพื่อต่อรองในเรื่องราคา จึงควรสนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มให้มากที่สุด

4. พันธุ์กาแฟ พันธุ์กาแฟที่เหมาะสมสำหรับภาคใต้คือ พันธุ์โรบัสต้า (Robusta Coffee) ซึ่งในปัจจุบันมีปลูกอยู่ทั่วไปในภาคใต้ เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงพอสมควร แต่การปลูกในระยะหลัง ๆ มักจะใช้พันธุ์จากต้นเดิมโดยไม่มีการปรับปรุงหรือคัดเลือกพันธุ์ จึงทำให้ผลผลิตโดยเฉลี่ยค่อนข้างลดลง แม้แต่ทางราชการเองในขณะนี้ก็ยังไม่มีมีการวิจัยเพื่อคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์ให้เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่นอย่างจริงจัง นอกจากนี้ปริมาณการค้ากาแฟที่หน่วยงานของทางราชการเพาะแจกก็มีจำกัดไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ซึ่งเรื่องนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะทำให้ความสนใจต่อการปรับปรุงพันธุ์กาแฟให้ได้ผลผลิตสูงขึ้นและต้านทานต่อโรคเรื้อรังมากขึ้น ตลอดจนเร่งขยายการเพาะกล้ากาแฟให้มากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของเกษตรกร

5. การส่งเสริมและให้คำแนะนำทางวิชาการ จากการสอบถามเกษตรกรทราบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมยังไม่ค่อยให้การส่งเสริมที่ดีพอ ตัวอย่างเช่น การจะใช้ยากำจัดโรคและแมลงเกษตรกรส่วนใหญ่ก็จะใช้ยาตามคำแนะนำของบริษัทขายยาที่เข้ามาโฆษณาในหมู่บ้าน ซึ่งในบางครั้งเป็นการใช้ยาที่ผิดและเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ในเรื่องนี้ทางราชการควรจะให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมออกไปให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่เกษตรกร และแจกตัวอย่างยาที่ใดที่ทดลองแล้วว่าใช้ได้ผลพร้อมทั้งแนะนำวิธีการใช้ยาอย่างถูกต้อง

6. การประสานงาน เนื่องจากมีหน่วยงานหลายหน่วยให้ความสนใจในการส่งเสริมการปลูกกาแฟ จึงควรที่จะได้มีการประชุมปรึกษาร่วมกันในการวางแผนงาน

โดยเฉพาะในด้านการผลิต การรวบรวมตัวเลขผลผลิตที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่าง
 รีบด่วน เพื่อที่จะใช้ประกอบในการพิจารณาวางแผนการผลิต ถ้าเป็นไปได้ควรจะมีการ
 จัดตั้งคณะกรรมการกาแฟ (Coffee Board) ขึ้น ดังเช่นที่ประเทศผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่
 ของโลกปฏิบัติกันอยู่ในเวลานี้ คณะกรรมการดังกล่าวจะต้องมีอำนาจในการสั่งการพอ
 สมควร และควรจะมีหน้าที่พิจารณาขยายในด้านการส่งเสริมการปลูกกาแฟ การประกัน
 ราคา การควบคุมการนำเข้าและการส่งออก การตั้งโรงงานทำผลิตภัณฑ์กาแฟ การให้
 สินเชื่อ การประสานงานทางด้านการศึกษากับหน่วยงานวิชาการ การพิจารณาออกกฎข้อ
 บังคับว่าด้วยการนำเข้ากาแฟจากต่างประเทศ และการติดต่อหาตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

7. การตลาด โดยที่สภาพภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการปลูกกาแฟนั้นมักจะอยู่
 ห่างไกลความเจริญและทางคมนาคม ชาวไร่กาแฟไม่สามารถนำผลผลิตเมล็ดกาแฟมา
 จำหน่ายยังแหล่งรับซื้อโคสัควกนั้ จำเป็นต้องขายให้แก่พ่อค้าคนกลาง ซึ่งมีถูกกดราคา
 นอกจากการรวมกลุ่มเกษตรกรแล้ว การจัดตั้งหน่วยรับซื้อเมล็ดกาแฟของทางราชการขึ้น
 ในท้องถิ่นที่ส่งเสริมให้ปลูกกาแฟในราคาที่เป็นธรรม และการจัดตั้งโรงงานแปรรูปกาแฟ
 เป็นผลิตภัณฑ์กาแฟ เพื่อรองรับผลผลิตกาแฟที่ผลิตได้ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่แก้ปัญหาเกี่ยวกับ
 การตลาดให้ลุล่วงไปได้

8. การส่งออก ปัจจุบันความต้องการบริโภคกาแฟในตลาดต่างประเทศโดย
 เฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่นสิงคโปร์และมาเลเซียเพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีความต้องการ
 เพิ่มขึ้น ในขณะที่เกี่ยวกับการผลิตกาแฟของไทยก็กำลังขยายตัวออกไปมาก ซึ่งจะเป็นผล
 ให้ปริมาณผลผลิตกาแฟในอีก 2-3 ปีข้างหน้ามีมากเกินความต้องการบริโภคในประเทศ
 และจำเป็นต้องมีการส่งออก จึงเป็นหน้าที่ที่รัฐบาลจะได้เตรียมหาช่องทางสำหรับตลาดต่าง
 ประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน

- ปัญหาของชาวสวนกาแฟที่รัฐราบิภาทางภาคเหนือที่เกิดขึ้นพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านผลผลิต

เนื่องจากภาคเหนือเป็นที่สูง การรวบรวมผลผลิตเพื่อการค้าเป็นไปได้โดยความลำบาก และมีผู้รับผิดชอบในเรื่องการผลิตหลายหน่วยงาน ข้อมูลด้านการผลิตที่เกษตรกรหาได้ยาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในระยะแรก ๆ ของการเข้าไปทำการค้า

ขอเสนอแนะควรที่จะหาผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประชาสัมพันธ์ หรือศูนย์เกษตรกรรมภาคเหนือให้จัดทำข้อมูลของแหล่งผลิตทั้งหมดในภาคเหนือ โดยแยกออกเป็นแต่ละจังหวัด แต่ละอำเภอ จำนวนไร่ จำนวนต้น เพื่อวางแผนการตลาดในแต่ละปี

2. ปัญหาของผู้เพาะปลูก

การบำรุงรักษาจะกระทำต่อเมื่อราคากาแฟสูง เช่น คบแดงต้นใส่ปุ๋ย การขายผลผลิตได้ราคาต่ำ และไม่คอยได้เป็นเงินสดด้วย

ขอเสนอแนะ ควรมีการประกันราคาขั้นต่ำให้แก่ชาวไร่ เพราะเท่าที่ได้สำรวจราคาของกาแฟเมล็ดแล้ว ไม่เคลื่อนไหวขึ้นลงมากนัก แต่มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ โอกาสที่จะขาดทุนเนื่องจากการประกันราคามีน้อยมาก ซึ่งในปัจจุบันมีผู้เสนอราคา 50.00 บาทต่อกิโลกรัม และเมื่อผู้ปลูกได้รับผลตอบแทนที่ดี ก็จะบำรุงรักษาให้ต้นกาแฟอยู่ในสภาพที่ดีเพื่อผลผลิตในปีต่อไป

3. ปัญหาด้านการตลาด

เนื่องจากในระยะนี้เป็นระยะที่ผลผลิตกาแฟเพิ่งจะเริ่มออกสู่ตลาด มีปริมาณไม่มากนัก ผู้ค้าคนกลางจะเอาเปรียบ โดยกดราคารับซื้อจากชาวไร่ในราคากิโลกรัมละ

25-35 บาท ผู้ผลิตอาจจะท้อแท้ และหันกลับไปปลูกฝิ่นตามเดิม ถ้าไม่มีการจัดระบบการ
ตลาดให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ ควรจะสำรวจว่าตลาดภายในประเทศต้องการเมล็ดกาแฟพันธุ์
อาราบิก้าเท่าใด ตลาดต่างประเทศต้องการเท่าใด เพื่อจะหาทางวางแผนส่งเสริมการ
ปลูกต่อไป

- ปัญหาในการผลิตกาแฟของโรงงาน

ก. ด้านการตลาด

ตลาดสำหรับกาแฟและกาแฟผงสำเร็จรูปในประเทศไทยยังมีไม่เพียงพอ การ
ที่จะใช้เครื่องจักรใหญ่ ๆ ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงและผลิตรายปีปริมาณมากขึ้น จึงยัง
ไม่มีการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ ถ้าหากจะผลิตให้ได้เป็นจำนวนมากแล้ว จำเป็นที่จะต้องมีการ
หาแหล่งส่งออก แหล่งที่จะส่งออกที่มองเห็นในปัจจุบันในแถบเอเชีย ได้แก่ สิงคโปร์
มาเลเซียฮ่องกง ญี่ปุ่น เป็นต้น ประเทศพวกนี้ค่อนข้างนิยมบริโภคกาแฟเป็นส่วนมาก

ข. ด้านเทคโนโลยีการผลิต

การผลิตกาแฟในประเทศไทย ยังใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ทันสมัยทำให้ผลิต
กาแฟไม่ได้มาตรฐาน และต้นทุนการผลิตสูง สำหรับผู้ผลิตกาแฟส่วนใหญ่อุปกรณ์การผลิตยัง
ไม่ทันสมัยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ หากมีการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยจะช่วยให้ผลิตกาแฟที่มี
คุณภาพดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ ควรจะต้องปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตให้ทันกับเทคโนโลยีการผลิตของต่างประเทศ และติดตามเทคโนโลยีในขบวนการผลิตที่คิดค้นใหม่ ๆ เพื่อจะได้มีเครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทำงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพสูง

ค. ปัญหาอื่น ๆ

เนื่องจากเครื่องจักรในการผลิตสินค้าประเภทนี้มีราคาแพงมาก และความรู้เกี่ยวกับวิธีการผลิตกาแฟก็มีราคาสูง จึงเป็นอุปสรรคมากต่อการลงทุน การผลิตหรือการปรับปรุงใหม่ ๆ

ข้อเสนอแนะ ควรจัดใหม่หน่วยงานที่มีการค้นคว้าวิจัยโดยเฉพาะ เพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวิธีการผลิตให้ดีขึ้น และจ้างผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมให้แก่โรงงานแปรรูปกาแฟเพื่อที่จะผลิตได้มาตรฐานทัดเทียมต่างประเทศ

เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟตลอดจนโรงงานแปรรูปกาแฟประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย นับแต่ปัญหาของผู้ปลูกกาแฟคือราคาไม่ค่อยมีเสถียรภาพ การซื้อขายต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ผู้รับผิดชอบมีหลายหน่วยงานซึ่งขาดการประสานงานกัน และเกษตรกรไม่มีความรู้ทางด้านวิชาการ ปัญหาของโรงงานแปรรูปกาแฟคือ ตลาดยังไม่เพียงพอ เทคโนโลยีการผลิตไม่ทันสมัย เครื่องจักรและความรู้ทางด้านการผลิตมีราคาสูงเป็นต้น จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านี้ได้บ้าง และถ้าหากการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สามารถดำเนินไปได้เป็นที่แน่นอนว่าในอนาคตการผลิตกาแฟของประเทศไทยนับวันแต่จะเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น